

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 13 grudnia 2019 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 11.361,82 zł wraz z ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym w formie elektronicznej umowę kredytu, a pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia w łącznej kwocie dochodzonej pozwem, na którą składają się kwota 10.602,94 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 254,25 zł tytułem odsetek umownych w wysokości 7,27% , kwota 495,73 zł tytułem odsetek karnych umownych w wysokości 8,47% oraz kwota 8,90 zł tytułem opłat i kosztów.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę tut. Sądowi wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w (...).

T.. Sąd nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 czerwca 2020 roku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz o skierowanie sprawy do mediacji. Pozwany zarzucił niewykazanie roszczenia co do zasady, a także zaprzeczył zawarciu umowy z powodem, zwłaszcza że nie jest opatrzona podpisami stron. Zakwestionował roszczenie co do wysokości, podnosząc, że powód nie złożył żadnych dowodów w zakresie dochodzonej pozwem kwoty.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, powód cofnął zgodę na mediację.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 stycznia 2017 r. T. K. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu obrotowego dla firm, na mocy której bank udzielił pozwanemu kredytu obrotowego w kwocie 28.000 zł na okres 36 miesięcy. Umowa została zawarta w formie pisemnej.

Kredyt przeznaczony był na finansowanie działalności gospodarczej /wykonywanie wolnego zawodu (§1 umowy).

Strony postanowiły, że kredyt oprocentowany będzie według zmiennej stopy procentowej, która na dzień podjęcia decyzji kredytowej wynosiła 7,28% w stosunku rocznym. (§ 5 ust. 1 umowy).

Strony w §6 ust. 1 umowy ustaliły, że kredytobiorca zobowiązuje się do spłaty kapitału wraz z odsetkami w równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, zgodnie z harmonogramem spłaty.

W § 11 umowy przewidziano zabezpieczenia kredytu.

Zgodnie z § 14 umowy od kapitału przeterminowanego bank uprawniony został do pobierania od odsetki naliczone według obowiązujących w banku na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego tabelach stóp procentowych. Na dzień zawarcia umowy stopa procentowa odsetek wynosiła 7,28 %.

Dowód:

- umowa kredytu k. 98-107.

Pismem z dnia 21 listopada 2018 r., doręczonym pozwanemu w dniu 27 listopada 2018 r. , powódka wezwała pozwanego do zapłaty zadłużenia w kwocie 1.620,77 zł w terminie 14 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz dowodem doręczenia k. 63-66.

Pismem z dnia 22 marca 2019 r., doręczonym pozwanemu w dniu 26 marca 2019 r., powódka wypowiedziała umowę i wezwała pozwanego do zapłaty całego zadłużenia w kwocie 11.411,63, tj. 11.203,38 zł tytułem należności kapitałowej, 199,35 zł tytułem odsetek oraz 8,90 z tytułem opłat i prowizji.

Dowód:

- wypowiedzenie wraz dowodem doręczenia k. 67-70

Pismem z dnia 22 sierpnia 2019 r. pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 11.086,24 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 71-72;

Dnia 12 grudnia 2019 r. sporządzono wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano iż łączna kwota wszystkich zobowiązań wynikających z umowy kredytu wynosi 11.361,82 zł. Na wskazaną kwotę składały się kwota 10.602,94 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 254,25 zł tytułem odsetek umownych w wysokości 7,27%, kwota 495,73 zł tytułem odsetek karnych umownych w wysokości 8,47% oraz kwota 8,90 zł tytułem opłat, kosztów i prowizji.

Dowód:

- wyciąg k. 60;

- pełnomocnictwa – k. 61-62 v.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej dokumentów. Powód w związku z zarzutem pozwanego przedłożył poświadczony przez pełnomocnika będącego radcą prawnym odpis umowy o kredyt opatrzonej podpisami. Pozwany nie zakwestionował ostatecznie tego dokumentu, w szczególności autentyczności podpisu pod złożoną w sprawie umową. Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia temu dokumentowi wiarygodności. Zaznaczenia wymaga, że wszystkie złożone w sprawie dowody stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., a mianowicie dowód tego, że podpisane osoby złożyły oświadczenie określonej treści. W szczególności dotyczy to zawartej z pozwanym w formie pisemnej (a nie elektronicznej) umowy kredytu bankowego, której prawdziwości w toku procesu pozwany nie zaprzeczył, a na podstawie której ustalono treść łączącego strony zobowiązania. Pozwany natomiast zaprzeczył, że strony zawarły umowę o kredyt, z tytułu której powstało zadłużenie, w formie elektronicznej. Moc dokumentu prywatnego, a nie urzędowego (art. 244 k.p.c.), posiada również wyciąg ksiąg bankowych. W złożonym wyciągu sporządzonym i podpisanym przez umocowane do działania w imieniu powoda osoby wskazano wprawdzie wysokość dochodzonej pozewem kwoty, a w szczególności kwoty częściowe, na które składa się dochodzona pozewem należność. Niemniej jednak dokument ten, w powiązaniu z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dokumentarnym, nie przesądza o zasadności i wysokości roszczeń powoda i w takiej sytuacji należało zweryfikować jego prawdziwość w oparciu o dokumenty źródłowe, stanowiące podstawę wystawienia wyciągu. Tymczasem do pisma stanowiącego uzupełnienie braków formalnych pozwu nie załączono dokumentu wymienionego pod pozycją 8 w liście załączników pod nazwą „elektroniczne zestawienie operacji rachunku”, które miało wg powoda wykazywać wysokość roszczenia. Mimo że powód został wezwany do złożenia zawnioskowanych dowodów w terminie dwutygodniowym, pod rygorem ich pominięcia. Z tego względu na rozprawie w dniu 17 lutego 2021 roku Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentu pod nazwą „elektroniczne zestawienie operacji rachunku” wobec jego niezłożenia w zakreślonym dwutygodniowym terminie. Jednocześnie oddalił wniosek powoda o przedłużenie terminu do złożenia pozostałych dowodów w sprawie, poza dotychczas złożonymi. Nie zaistniały nadzwyczajne przyczyny powodujące uwzględnienie wniosku powoda w tym przedmiocie (sprawa toczyła się ponad rok). Sąd nie był natomiast w stanie zweryfikować na podstawie dokumentów złożonych przez powoda, w jaki sposób naliczono kwotę dochodzoną

pozwem. Powód nie przytoczył bowiem żadnych okoliczności (daty wpłat, podstawy naliczenia) pozwalających to sprawdzić. W szczególności nie przedłożył wydruku salda dla umowy kredytu, w którym wskazano by stan zadłużenia pozwanego oraz w jaki sposób zarachowano poszczególne jego wpłaty, a także od kiedy pozwany zaprzestał uiszczać raty kapitałowo – odsetkowe i w jaki sposób kształtowało się jego zadłużenie z tego tytułu. Powód na tę okoliczność naprowadził tzw. elektroniczne zestawienie operacji rachunku, ale dowód ten został pominięty z ww. wskazanych przyczyn. Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wynikającą z art. 6 k.c. to zadaniem powoda było wykazanie wysokości zadłużenia, czego powód nie podźwignął.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2015 r. poz. 128 tekst jednolity ze zm.). Zgodnie z nim przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast w zakresie nieuregulowanym Prawem bankowym stosuje się przepisy kodeksu cywilnego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd przyjął, że powód nie wykazał wysokości roszczeń dochodzonych pozwem. Sąd, jak wskazano wyżej, nie był natomiast w stanie na podstawie złożonych dokumentów, w szczególności wyciągu z ksiąg banku, zweryfikować rzeczywistego salda kredytu, w tym prawidłowości naliczenia ustalić odsetek umownych oraz tzw. odsetek „karnych”.

Analizując treść łączącej strony, zauważyć należy, że kredyt oprocentowany miał być według zmiennej stopy procentowej, która na dzień podpisania umowy wynosiła 7,28 % w stosunku rocznym. Natomiast w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie bank uprawniony został do pobierania od niespłaconego w terminie kredytu odsetek naliczonych według stopy procentowej jak dla należności przeterminowanych, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 7,28 % (§14 umowy). Treść umowy kredytu pomiędzy stronami – w ocenie sądu – nie daje zatem sama w sobie podstaw do oceny zasadności roszczeń w kwocie dochodzonej pozwem przez bank.

Podobnie powód nie wykazał kwoty 8,90 zł tytułem opłat i prowizji, jako że nie ma ona pokrycia w treści umowy.

Z tych właśnie przyczyn powództwo oddalono, w tym żądanie zwrotu kosztów procesu powoda i orzeczono, jak w wyroku.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)